

[Nørskov.]

gaar Paragraffen ud paa, at der foretages en ret indgaaende Regulering paa dette Omraade, og det er dog et Spørgsmaal, om denne Paragraf ikke er vel vidtgaaende. Jeg henstiller ogsaa, at man overvejer dette Spørgsmaal meget nøje i det kommende Udvalg.

§ 10 gaar ud paa, at ingen Statstjenestemand kan være Direktør, Bestyrelsesmedlem eller Medlem af Repræsentantskab eller have lønnet Virksomhed i eller være Agent for nogen Virksomhed, der tilvirker Krigsmateriel. Der er jo en gammel Bestemmelse, som gaar ud paa, at ingen Statstjenestemand kan have Stilling i saadanne Virksomheder. Der har før staaet en Del Diskussion om dette Spørgsmaal, og jeg henstiller, at man overvejer det i Udvalget.

Den højtærede Justitsminister henviste til den svenske Lovgivning og sagde, at man allerede i Sverige havde indført en tilsvarende Lovgivning. I al Almindelighed gælder det vel nok, at vi ønsker at være paa Linie med vore nordiske Brødrefolk, og jeg kunde derfor ønske, at der eventuelt i Udvalget blev fremlagt Eksemplarer af den svenske Lov, saaledes at vi kunde se, hvor vidt man i Sverige er fremme paa dette Omraade.

Jeg tror, der er adskillige Ting i Lovforslaget, som trænger til en nøjere Overvejelse, og jeg vil derfor sige, at jeg kan anbefale Lovforslaget til en grundig Prøvelse i et Udvalg.

Pürschel: Jeg kan begynde som den ærede foregaaende Taler med at sige, at vi finder det principielt berettiget, at der er en vis Kontrol med Vaabenfabrikation. Der kan naturligvis paa dette Omraade som paa snart sagt alle andre Omraader finde Misbrug Sted, og at der er begaaet Misbrug fra det, der kaldes Rustningskapitalens Side, skal jeg ikke benægte. Men derfra og til at mene, at Folk slaas, fordi der bliver lavet Vaaben, er der dog et meget langt Skridt. Folk er begyndt at slaa hinanden ihjel, længe før der var nogen, der professionelt fremstillede Vaaben, og de har befundet sig saa vel derved, at Udviklingen er fortsat i et rivende Tempo.

Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen talte om, at de Krav, der i sin Tid var op-

stillet af Folkeforbundet, var fundamentale for Fredens Sikring. Jeg tror, det er ganske andre Interesser, der til syvende og sidst bestemmer, om Europa skal have Krig eller Fred, end dette, om der findes en Rustningskapital, og om den agiterer eller ikke, og fra et lille Lands Synspunkt maa det altid være saaledes — som allerede fremhævet i en Udtalelse fra Folkeforbundets Side —, at der er en vis Interesse i, at der bestaar en privat Rustningsindustri, for ellers vilde man ganske simpelt ikke kunne faa de Vaaben, som nu ogsaa fra socialdemokratisk Side erkendes at være nødvendige. Ministeriets Hærlovforslag vilde næppe kunne gennemføres, hvis der ikke eksisterede en privat Rustningsindustri, i hvert Fald ikke i en overskuelig Tid.

Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen var jo lidt vanskeligt stillet, da han efter det voldsomme Angreb paa Dødens Købmænd skulde ned paa Jordan igen og tale om de berettigede Erhvervsinteresser, for det maa jo være vanskeligt at karakterisere Dødens Købmænd som Repræsentanter for berettigede Erhvervsinteresser — det kan man dog vist ikke. Dertil maa der anlægges et mere nøgternt Synspunkt for det hele, det Synspunkt, som vi fra vor Side anlægger, nemlig at den Lovgivning, der her søges gennemført, ikke maa være af en saadan Art, at den generer de Virksomheder, vi har her i Landet, som er af Værdi for Danmark i to Henseender, for det første derved, at de muliggør Hærens Forsyning med Vaaben af en ganske særlig fortrinlig Kvalitet, og dernæst fordi de erhvervsmæssigt betyder uhyre meget. Der beskæftiges op imod 600 Mennesker i den ene af disse Fabrikker, saa det er ikke helt ligegyldigt, om den skulde gaa hen og lukke.

Det ærede Medlem, som talte for Socialdemokratiet, nævnte ogsaa saadan en *passant* svimlende Udbytter. I den Anledning kunde der maaske være Grund til . . . (*Hedtoft-Hansen* ryster paa Hovedet) . . . jo, det blev lige nævnt saadan en *passant*. (*Hedtoft-Hansen:* Jeg sagde, jeg vidste ingenting). Saa kan det ærede Medlem heller ikke have noget imod, at jeg dokumenterer, at han ingenting vidste. Det er det, der sker nu, og det sker hurtigere og mere smertefrit, naar jeg ikke bliver afbrudt. Det kan maaske være paa sin